

Rolnummer : 352
Arrest nr. 66 /92 van 21 oktober 1992

A R R E S T

In zake : het beroep tot vernietiging van de artikelen 77, § 3, 1° en 2°, en 101, § 1, 9°, van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet, ingesteld door de Belgische Nationale Orde van Advocaten.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitter J. Wathelet, de rechter F. Debaedts, die het ambt van voorzitter vervult wegens verhindering van de voorzitter J. Delva, en de rechters D. André, L. De Grève, L.P. Suetens, M. Melchior en P. Martens, bijgestaan door de griffier H. Van der Zwalmen, onder voorzitterschap van voorzitter J. Wathelet,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*

*

I. *Onderwerp van de vordering*

Bij verzoekschrift van 20 december 1991, aan het Hof gericht bij op 23 december 1991 ter post aangetekende brief, en ontvangen op de griffie op 24 december 1991, vordert de Belgische Nationale Orde van Advocaten, met zetel te 1060 Brussel, Gulden Vlieslaan 65, en woonplaats kiezend op het kantoor van Mr. F. Daout, advocaat, rue du Onze Novembre, 9 te 7000 Bergen, de vernietiging van de artikelen 77, §3, 1° en 2°, en 101, § 1, 9°, van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 9 juli 1991.

II. *De rechtspleging*

Bij beschikking van 31 december 1991 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er ten deze geen reden was tot toepassing van artikel 71 en volgende van de voormelde bijzondere wet.

Van het beroep is kennis gegeven conform artikel 76 van de voormelde wet bij op 21 januari 1992 ter post aangetekende brieven, op 22 en 23 januari 1992 aan de geadresseerden ter hand gesteld.

Het bij artikel 74 van de voormelde bijzondere wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 25 januari 1992.

De Ministerraad, vertegenwoordigd door de Eerste Minister, wiens kabinet gevestigd is te 1000 Brussel, Wetstraat 16, heeft een memorie ingediend bij op 6 maart 1992 ter post aangetekende brief.

Een afschrift van die memorie is overgezonden conform artikel 89 van de organieke wet bij op 12 maart 1992 ter post aangetekende brief, op 13 maart 1992 aan de geadresseerde ter hand gesteld.

De verzoekende partij heeft een memorie van antwoord ingediend bij op 13 april 1992 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 25 mei 1992 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen tot 23 december 1992 verlengd.

Bij beschikking van 8 juli 1992 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de terechtzitting op 24 september 1992 vastgesteld.

Van die beschikking is kennis gegeven aan de partijen die, evenals hun advocaten, van de datum van de terechtzitting op de hoogte zijn gebracht bij op 9 juli 1992 ter post aangetekende brieven, op 10 juli 1992 aan de geadresseerden ter hand gesteld.

Op de terechtzitting van 24 september 1992 :

- is verschenen :

. de verzoekende partij, vertegenwoordigd door Mr. F. Daout, advocaat bij de balie te Bergen, die om verdaging van de zaak heeft gevraagd;

- heeft het Hof de zaak naar de terechtzitting van 15 oktober 1992 verdaagd.

Op de terechtzitting van 15 oktober 1992 :

- zijn verschenen :

. de verzoekende partij, vertegenwoordigd door Mr. F. Daout, advocaat bij de balie te Bergen;

. de Ministerraad, vertegenwoordigd door Mr. M. Uyttendaele, advocaat bij de balie te Brussel;

- hebben de rechter P. Martens en L.P. Suetens verslag uitgebracht;

- zijn de voormelde advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd conform de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *De bestreden norm*

De wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet transposeert in het Belgisch recht een richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 december 1986. Zij bevat een geheel van de algemene regels toepasselijk op elk kredietcontract evenals bepalingen specifiek voor sommige contracten zoals de verkoop op afbetaling, de huurfinanciering, de lening op afbetaling en de kredietopening.

De Belgische Nationale Orde van Advocaten bestrijdt de artikelen 77, § 3, en 101, § 1, 9° van de wet, die bepalen :

Art. 77, § 3.

« De personen bedoeld in § 1, al dan niet onderworpen aan de vereiste tot inschrijving :

1°) moeten de door de Minister van Economische Zaken aangestelde ambtenaren kennis laten nemen van alle documenten met betrekking tot hun bemiddelingen;

2°) mogen geen enkele bezoldiging of vergoeding eisen van de personen die om hun bemiddeling verzoeken;

3°) moeten zich voor hun bemiddeling uitsluitend tot erkende personen wenden. »

Art. 101.

« § 1. Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van 26 tot 50 000 frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft :

(...)

9°) hij die enige betaling of vergoeding eist buiten de gevallen bepaald bij deze wet; »

Die bepalingen worden gekritiseerd in zoverre zij de schuldbemiddeling betreffen en voor zover zij toepasselijk zijn op de advocaten.

IV. *In rechte*

Bij besluit van 8 oktober 1992, aan het Hof medegedeeld bij brief van zijn advocaat van 13 oktober 1992, heeft de Algemene Raad van de Belgische Nationale Orde van Advocaten besloten afstand te doen van zijn beroep.

Artikel 98, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof bepaalt : « De Ministerraad, de Gemeenschaps- en Gewestexecutieven, de voorzitters van de wetgevende vergaderingen kunnen afstand doen van hun beroep tot vernietiging. » Het derde lid van dat artikel bepaalt : « Indien daartoe grond bestaat, wijst het Hof de afstand toe, de andere partijen gehoord. »

Dat artikel vermeldt niet, onder de personen die afstand kunnen doen, de natuurlijke personen of rechtspersonen bedoeld in artikel 2, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof;

Daar het recht om afstand te doen nauw verbonden is met het recht om een beroep tot vernietiging in te stellen, kan worden aangenomen dat artikel 98 van de bijzondere wet bij analogie wordt toegepast op de in artikel 2, 2°, van de voormelde wet bedoelde natuurlijke personen of rechtspersonen.

Het Hof vermag dus een verklaring tot afstand die uitgaat van een natuurlijke persoon of een rechtspersoon in aanmerking te nemen en het daaraan te geven gevolg te beoordelen.

Niets belet ten deze dat het Hof de afstand toewijst.

Om die redenen,

Het Hof

wijst de afstand toe.

Aldus uitgesproken in het Frans, het Nederlands en het Duits conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 21 oktober 1992.

De griffier,

De voorzitter,

H. Van der Zwalmen

J. Wathelet